

dringshaveren kan vælge blot at få en udskrift af betalingspåkravet med rettens påtegning om, at skyldneren ikke rettidigt har fremsat indsigelser. Betalingspåkravet har samme retskraft som en dom, jf. forslaget til § 477 e, stk. 3, og kan senere anvendes som grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. forslaget til ændring af retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 1 (lovforslagets § 1, nr. 3).

Fordringshaveren kan alternativt vælge at få foretaget udlæg uden fornyet anmodning herom. Indleveringen af betalingspåkravet til fogedretten fungerer i så fald som en anmodning både om forkyndelse af betalingspåkravet for skyldneren og som en anmodning om efterfølgende tvangsfuldbyrdelse, hvis skyldneren ikke fremsætter indsigelser.

Endelig har fordringshaveren tilsvarende to valgmuligheder, hvis skyldneren fremsætter indsigelser: at få betalingspåkravet tilbage eller at få sagen fortsat som en civil retssag, således at betalingspåkravet træder i stedet for en stævning.

Af hensyn til sagens behandling er det nødvendigt, at fordringshaveren har angivet sine valg på disse tre punkter i betalingspåkravet. Rent praktisk vil det ske ved afkrydsning på en standardblanket, jf. nedenfor om stk. 5.

Sagen må derfor afvises, hvis fordringshaveren ikke har tilkendegivet sine valg, jf. den foreslåede § 477 c. Det vil dog normalt være naturligt at indrømme fordringshaveren en frist til at afhjælpe manglen, jf. den foreslåede regel i § 477 c, stk. 2.

Stk. 5 bemyndiger Domstolsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om betalingspåkravets udformning, herunder om anvendelse af særlige blanketter, samt om indlevering af kopier af betalingspåkravet.

Der vil blandt andet kunne fastsættes regler om indholdet af den vejledning til skyldneren, der er nævnt i stk. 3, nr. 5. Der kan også stilles krav om, at der skal vedlægges en indsigelsesblanket, som skyldneren blot skal underskrive og sende til fogedretten for at afbryde betalingspåkravets virkning.

Der kan endvidere fastsættes regler om indlevering af kopier af betalingspåkravet til brug for forkyndelsen.

Det anføres i betænkningen side 546, at der eventuelt kan stilles krav om, at der tillige skal vedlægges en frankeret svarkuvert til brug for skyldnerens returnering af indsigelsesblanketten. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der imidlertid ikke stilles krav om, at der vedlægges en frankeret svarkuvert, og det forudsættes derfor, at der ikke vil blive fastsat regler herom.

Stk. 6 fastslår, at fogedretten skal vejlede om udfyldning af blanketter. Dette gælder både betalingspå-

kravsblanketten og en eventuel indsigelsesblanket. Vejledningen om udfyldning af blanketter vil være begrænset til – populært sagt – en mundtlig gengivelse og uddybning af den skriftlige vejledning, som hører til blanketterne. Fogedretten skal ikke yde materiel retshjælp i form af rådgivning om retsstillingen, men derimod i givet fald vejlede om de foreliggende retshjælpsmuligheder i øvrigt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 477 c

Bestemmelsen indeholder regler om fogedrettens indledende kontrol af betalingspåkravet.

Skyldneren forventes som udgangspunkt ikke at have indsigelser, og betalingspåkravet som forkyndt af retten vil derfor som regel automatisk få retskraft, når fristen for at fremkomme med indsigelser er udløbet, jf. forslaget til § 477 e.

Af hensyn til skyldnerens retssikkerhed er det derfor efter *1. pkt.* en betingelse for, at retten kan forkynde betalingspåkravet, at sagen er omfattet af den foreslåede § 477 a, og at betalingspåkravet opfylder kravene i § 477 b. Fogedretten kan indrømme fordringshaveren en frist til at afhjælpe eventuelle mangler, jf. *stk. 2*, men afhjælpes sådanne mangler ikke, skal sagen afvises.

Der er ikke som ved stævninger mulighed for at forkynde et mangelfuldt påkrav, der dog kan danne grundlag for behandling af sagen. Dette skyldes blandt andet, at der ved forkyndelse af en stævning ikke er taget stilling til, om der kan afsiges udeblivelsesdom, hvis sagsøgte ikke svarer. I modsætning hertil gør beslutningen om forkyndelse af et betalingspåkrav endeligt op med, at kravet kan tillægges retskraft og kan tvangsfuldbyrdes, hvis skyldneren ikke gør indsigelse.

Betalingspåkravet skal derfor også afvises, hvis fordringshaverens krav er uklart eller ikke findes begrundet i sagsfremstillingen, eller sagsfremstillingen må antages i væsentlige henseender at være urigtig, jf. *stk. 1, 2. pkt.* Det er forudsat, at fogedrettens kontrol af betalingspåkravet i denne henseende skal være identisk med den kontrol af stævninger, der efter gældende regler og praksis foretages ved afsigelse af udeblivelsesdomme i medfør af retsplejelovens § 354, stk. 3.

I de tilfælde, hvor fordringshaverens krav ikke findes begrundet i sagsfremstillingen, vil fogedrettens reaktion også være afvisning (eller indrømmelse af frist til afhjælpning af mangler, jf. *stk. 2*). Der kan ikke blive tale om »frifindelse« af skyldneren, hverken helt eller delvis.